

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412203432
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8412203432.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobcu: Y. X. X., H., U. U.J. Š. XXX/X, XXX XX L., N.: XX XXX XXX, právne zast.: JUDr. Martinom Tomasom, advokátom, so sídlom Francisciho 3288, 058 01 Poprad, IČO: 43 267 408 proti žalovanému: L. Ď., B.. XX.XX.XXXX, X. J. XXX/XX, XXX XX U. X., právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. SIDOR, s. r. o., so sídlom Zdravotnícka 4373/6, 058 01 Poprad, IČO: 36 866 15, o zaplatenie 256,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 14.08.2020, č. k. 2C/63/2012 -180 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. P r i z n á v a žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Súd žalobu zamietla.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.“

2. Vec právne odôvodnil podľa ust. § 33b ods. 1 písm. c), § 51, § 52 ods. 1-4, § 100, § 101, § 580, § 724, § 731 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 24 ods. 1, 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, § 2 ods. 1, 2, § 10 ods. 1, 2, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom ku dňu 03.10.2011 a § 147 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie zistením, že žalobca na základe plnej moci udelenej dňa 03.10.2011 zastupoval žalovaného v spore vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8C/152/2011. Zo záznamu napísaného v AK Y. X. X. dňa 03.10.2011 (č.l. 17 spisu) vyplýva, že žalovaný navštívil žalobcu po tom, čo obdržal kópiu žaloby na sumu 7.200,- eur titulom nezaplateného nájomného. V zázname je ďalej uvedené, že žiadal, aby bol v uvedenej veci právne zastupovaný; vzal na vedomie, že plný úspech vo veci nie je zaručený a súhlasil, aby z rokovaní jeho a jeho advokáta boli vyhotovované záznamy a aby tento pre potreby zastupovania používal podľa svojho uváženia jeho osobné údaje. Žalovaný bol tiež oboznámený s tým, že za právne služby je povinný zaplatiť v zmysle § 10 ods.1 Vyhlášky č. 655/2004 odmenu, ako i účelne vynaložené náklady, pričom ako zálohu na

trovy konania zložil sumu 200,- eur, ktorú po jej vyčerpaní na požiadanie doplní. Zároveň bol poučený v zmysle § 10 ods.1, že hodnota 1 úkonu právnej služby je 220,74 eur + režijný paušál. Tento záznam je riadne podpísaný žalovaným L. T.. Vyúčtovaním trov právneho zastúpenia zo dňa 22.03.2012 si žalobca vyúčtoval trovy právneho zastúpenia v spore vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8C/152/2011 na základe odvolania plnej moci dňa 13.03.2012 z hodnoty predmetu sporu 7.200,- eur, a to za dva úkony právnej služby: 1. príprava a prevzatie právneho zastúpenia dňa 03.10.2011 vo výške 220,74 eur a písomné podanie na súd dňa 28.11.2011 vo výške 220,74 eur, t. j. spolu 441,48 eur a k tomu režijný paušál vo výške 14,82 eur (2 x 7,41 eur). Spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 456,30 eur mínus 200,- eur predstavuje poskytnutá záloha dňa 03.10.2011, k úhrade je suma 256,30 eur. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že má voči žalobcovi vzájomnú pohľadávku z titulu poskytnutej zálohy na odmenu za právne služby v inej právnej veci Okresného súdu Kežmarok vedenej pod sp. zn. 4C/28/2009, a preto vzniesol kompenzačnú námietku. Z pripojeného spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 4C/50/2012 vyplýva, že v predmetnom spore sa žalobca žalobou podanou na súd dňa 23.04.2012 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.935,38 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 11.04.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania s odôvodnením, že na základe plnej moci, ktorú žalovaný žalobcovi udelil dňa 23.02.2009, žalobca zastupoval žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 4C/28/2009. Dňa 7.02.2012 žalovaný plnú moc vypovedal a dňa 21.02.2012 žalobca v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. vypracoval vyúčtovanie trov právneho zastúpenia a z dôvodu nesúhlasu žalovaného s vyúčtovaním trov upravil vyúčtovanie na sumu 2.935,38 eur. V spore súd rozhodol rozsudkom č. k. 4C/50/2012-227 zo dňa 24.02.2014, ktorým žalobu zamietol a Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 18Co/99/2018-303 zo dňa 29.10.2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2018.

4. Na základe takto vykonaného dokazovania súd uzavrel, že medzi stranami bola na základe plnej moci zo dňa 03.10.2011 uzatvorená zmluva o poskytnutí právnych služieb advokátom, ktorá je nepomenovanou zmluvou v zmysle ustanovenia § 51 Občianskeho zákonníka, a ktorá sa riadi ustanoveniami upravujúcimi typovo najbližší druh zmluvy. V prípade vzťahu občianskoprávnej povahy je to zmluva príkazná (§ 724 a nasl. Občianskeho zákonníka). Zmluva o poskytovaní právnych služieb môže byť tiež zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko citované ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka nevylučuje nepomenované zmluvy z režimu zmlúv spotrebiteľských, ak je dodávateľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca ako advokát poskytol žalovanému po vzájomnej dohode právne služby spočívajúce v zastupovaní žalovaného v spore vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8C/152/2011 o zaplatenie 7.200,- eur s príslušenstvom, a že žalovaný na úhradu trov právneho zastúpenia v tomto spore zložil žalobcovi zálohu vo výške 200,- eur. Sporné neboli ani úkony vykonané žalobcom počas zastupovania žalovaného v predmetnom spore, za ktoré si vyúčtoval odmenu vo výške 456,30 eur, ktorá po odpočítaní zálohy vo výške 200,- eur, predstavuje sumu 256,30 eur, ktorá je predmetom sporu. Po právoplatnom skončení sporu vedenom Okresným súdom Kežmarok pod sp. zn. 4C/50/2012 nebola sporná ani skutočnosť, že na zastupovanie v spore sp. zn. 4C/28/2009 žalovaný poskytol žalobcovi zálohu vo výške 1.000,- eur, pričom trovy právneho zastúpenia v spore sp. zn. 4C/28/2009 predstavovali sumu vo výške 575,43 eur. Rozdiel, na ktorý má žalovaný od žalobcu nárok, resp. suma, ktorú má žalobca vrátiť žalovanému ako preplatok na trovách právneho zastúpenia, predstavuje sumu vo výške 424,57 eur. Na základe námietky premlčania vznesenej žalobcom na poslednom pojednávaní súdu, spornou sa stala skutočnosť včasnosti vznesenia kompenzačnej námietky. Z gramatického a logického výkladu odporu proti platobnému rozkazu v predmetnej veci podaním zo dňa 09.05.2012, mal súd za preukázané, že žalovaný už v tomto odpore vzniesol kompenzačnú námietku voči vzájomnej pohľadávke. Je preto nepochybné, že sú splnené všetky zákonné predpoklady započítania, a preto k zániku záväzku žalovaného došlo v okamihu stretu kompenzabilných pohľadávok, teda v okamihu splatnosti neskoršej kompenzabilnej pohľadávky. K tvrdeniam žalobcu, že žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku po uplynutí premlčacej doby, keďže táto začala podľa neho plynúť dňa 07.02.2012, vypovedaním splnomocnenia v spore sp. zn. 4C/28/2009, resp. dňa 13.03.2012, vypovedaním splnomocnenia v spore sp. zn. 8C/152/2011 a žalovaný ju vzniesol až na pojednávaní súdu dňa 18.06.2015, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, súd uviedol, že pri záväzkoch na plnenie, začína premlčacia doba plynúť splatnosťou záväzku. Prvým dňom, kedy sa právo mohlo vykonať, je spravidla deň splatnosti pohľadávky. Splatnosť dlhu začína dňom, keď mal dlžník začať s plnením dlhu. Premlčacia doba tu plynie odo dňa, ktorý nasleduje po dni splatnosti dlhu. Niet pochyb o tom, že

medzi stranami bola uzavretá zmluva o poskytnutí právnej pomoci v podobe ústnej príkaznej zmluvy. Je preto možné na zánik príkaznej zmluvy aplikovať ustanovenie § 731 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pre zánik príkaznej zmluvy sa použijú primerane ustanovenia o zániku plnomocenstva (§ 33b) v spojení s § 33b ods. 1 písm. c) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého splnomocnenie zanikne, ak ho vypovedal splnomocnenec. Premlčacia doba začala plynúť v deň, ktorý nasleduje po dni splatnosti dlhu, t. j. po dni vypovedania plnomocenstva, 08.02.2012 a deň 14.03.2012, čo žalovaný nerozporoval. Ak teda žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku v odpore zo dňa 09.05.2012, doručenom súdu dňa 11.05.2012, urobil tak v rámci plynutia premlčacej doby a námietka premlčania vznesená žalobcom je nedôvodná. Žalobca pri určení výšky náhrady trov právneho zastúpenia postupoval v súlade s ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Trovy právneho zastúpenia žalobcu predstavujú 456,30 eur, ktoré po odpočítaní poskytnutej zálohy 200,- eur, predstavujú výšku 256,30 eur. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav v čase vyhlásenia rozsudku a vzhľadom k tomu, že žalovaný tak, ako bolo vyššie uvedené, uplatnil v spore kompenzačnú námietku do výšky žalobcom uplatneného nároku, t. j. do výšky 256,30 eur, zanikla pohľadávka žalobcu voči žalovanému započítaním momentom, keď sa stretli kompenzabilné pohľadávky, t. j. dňom 13.03.2012, kedy nastala splatnosť neskoršej kompenzabilnej pohľadávky. Právoplatný rozsudok v spore sp. zn. 4C/50/2012 samotnú existenciu pohľadávky žalovaného voči žalobcovi deklaroval. Vzhľadom k úspešne uplatnenému započítaciemu prejavu žalovaného vo forme kompenzačnej námietky, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko žalovaný nemá voči žalobcovi žiaden dlh. Práve naopak, žalovaný ako veriteľ má voči žalobcovi ako dlžníkovi pohľadávku vo výške 424,57 eur.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vzhľadom na plný úspech žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Podané odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že zavinením súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že sumu kompenzačnej námietky vo výške 256,30 eur kvalifikovane uplatnil právny zástupca žalovaného ústne až na pojednávaní dňa 18.06.2015. Uplatnená kompenzačná námietka je nejasná, neistá, neodôvodnená a nemá ako skutkový, ani právny základ. Žalovaný nikdy nepreukázal existenciu pohľadávky žalovaného voči žalobcovi vo výške 1.000,- eur. Ak by súd priznal žalovanému kompenzačnú námietku v uplatnenej výške zo sumy 1.000,- eur, tak by bez právneho a skutkového základu vytvoril nový záväzok žalobcu voči žalovanému, čo je postup priamo odporujúci zákonu. Preto nie je možné na uplatňovaný nárok vôbec prihliadať. V ďalšom uviedol, že po vyhlásení dokazovania za skončené právny zástupca žalovaného doručil súdu vyjadrenie k záverečnej reči právneho zástupcu žalobcu. Argumentácia tohto vyjadrenia sa ocitla aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalobca má preto za to, že týmto postupom došlo k porušeniu jeho ústavných a procesných práv.

7. Žalovaný k podanému odvolaniu uviedol, že už v podanom odpore preukázal existenciu pohľadávky listinnými dôkazmi a táto bola preukázaná aj obsahom spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 4C/50/2012, pričom žalovaný uplatnil kompenzačnú námietku len do výšky uplatneného nároku, t.j. 256,30 eur. Preto má za to, že nedošlo k porušeniu procesných práv žalobcu. Právny zástupca sa po doručení zápisnice z pojednávania zo dňa 17.07.2020 vyjadril len ku vznesenej námietke premlčania tak, že táto námietka je nedôvodná. Všetky procesné úkony žalovaného sú žalobcovi známe a sú súčasťou súdneho spisu a k týmto procesným úkonom sa mal žalobca možnosť v priebehu konania vyjadriť. V žalobcom namietanom podaní žalovaného nie sú uvedené žiadne nové skutkové tvrdenia a ani nie sú pripojené žiadne nové dôkazy a žalobca sa nemal k čomu vyjadriť. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej

tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci a vecne správne rozhodol. Žalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať iný právny záver. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku. V súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia plnenia zo zmluvy ako bezdôvodného obohatenia, odvolací súd dodáva:

10. K posúdeniu odvolacej námietky v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP písm. b) týkajúcej sa nesprávneho postupu súdu spôsobujúceho porušenie práva odvolateľa na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že medzi zložky práva na spravodlivý proces možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť poučený, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu síce predstavuje pochybenie súdu, avšak naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. V zmysle vyššie uvedeného odvolací súd predmetnú odvolaciu námietku považuje za nedôvodnú, keď po preskúmaní konania vedeného súdom prvej inštancie nebol zistený žiaden nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie.

11. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Žalobca v podanom odvolaní poukazuje na to, že v odôvodnení súdu prvej inštancie sa ocitlo vyjadrenie žalovaného, ktoré bolo súdu doručené po tom, čo bolo dokazovanie vyhlásené za skončené. Žalovaný vo svojom vyjadrení však neuviedol žiadne nové skutočnosti a trval na svojom stanovisku prednesenom pred súdom prvej inštancie. Navrhol pripojiť spis Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 4C/50/2012 ako listinný dôkaz za účelom preukázania poskytnutia zálohy žalovaným žalobcovi vo výške 1.000 eur. Ako súd prvej inštancie uviedol vo svojom rozhodnutí, na pojednávaní súdu dňa 18.06.2015 si žalovaný uplatnil kompenzačnú námietku do výšky 256,30 eur zo svojej pohľadávky v sumu 1.000 eur voči žalobcovi s dôrazom na to, že v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/50/2012, ktorého strany sporu boli rovnaké ako v tomto prejednávanom prípade, bolo rozhodnuté tak, že súd žalobu zamietol. Vzhľadom na uvedené nemožno mať za to, že by žalovaný navrhol vykonať nový dôkaz, s ktorým sa žalobca nemal možnosť oboznámiť a vyjadriť sa k nemu, pričom je potrebné poukázať aj na ust. § 186 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého skutočnosti známe súdu z jeho činnosti sa nedokazujú.

12. Odvolací súd konštatuje, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvedený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. Podľa § 24 ods. 1 zákona o advokácii a § 10 Advokátskeho poriadku, advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok.

14. Podľa § 24 ods. 3 zákona o advokácii, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

15. Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom k 03.10.2011 (ďalej len „vyhláška“), pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

17. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že v tomto konaní si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie právnych služieb poskytnutých žalovanému v súvislosti s právnym zastupovaním žalovaného v spore vedenom na Okresnom súde Kežmarok sp. zn. 8C/152/2011. Z vyúčtovania trov právneho zastúpenia (č.l. 4 spisu) vyplýva, že sa žalobca vyúčtoval dva úkony právnej služby á 220,74 eur, režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 7,41 eur), spolu teda 456,30 eur. Zároveň žalovaný poskytol žalobcovi zálohu vo výške 200 eur, teda nárok uplatňovaný v tomto konaní je vo výške 256,30 eur.

19. Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že kompenzačná námietka nebola žalovaným vznesená kvalifikovane, teda akú pohľadávku, z akého titulu, v akej výške, ako vzniknutú a koľko má činiť rozdiel pôvodnej pohľadávky, alebo či ju pokrýva v celosti a prečo ju uplatňuje. Trval na to, že pohľadávka žalovaného voči žalobcovi vo výške 1.000 eur, neexistuje a súd jej priznaním vytvoril nový záväzok žalobcu voči žalovanému.

20. Ako vyplýva z obsahu spisu žalovaný už v podanom odpore zo dňa 09.05.2012, doručenom súdu 11.05.2012, uviedol, že má voči žalobcovi vzájomnú pohľadávku z titulu poskytnutej zálohy na odmenu za právne služby poskytované v inej právnej veci na Okresnom súde Kežmarok sp. zn. 4C/28/2009.

21. Z rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok č.k. 4C/50/2012-227 zo dňa 24.02.2017, potvrdeného Krajským súdom v Prešove, rozsudkom č.k. 18Co/99/2018-303 vyplýva, že písomným vyúčtovaním zo dňa 22.03.2012, žalobca vyúčtoval žalovanému odmenu celkom vo výške 575,43 eur. V konaní nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi zálohu vo výške 1.000 eur, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Preto nemožno súhlasiť so žalobcom, podľa ktorého pohľadávka žalovaného voči žalobcovi vo výške 1.000 eur nie je preukázaná. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutie v konaní sp. zn. 4C/50/2012 a vzhľadom na skutkový stav zistený súdom prvej inštancie v tomto konaní, žalobca má voči žalovanému záväzok vo výške 424,57 eur, a preto súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy vo výške 256,30 eur vzhľadom na uplatnenú kompenzačnú námietku žalovaného, zamietol.

22. Podľa § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

23. Žalobca písomným podaním zo dňa 16.12.2020 doručeným súdu prvej inštancie namietal zaujatosť zákonnej sudkyne. Uviedol, že po skončení dokazovania súd prijal a zaradil do spisu vyjadrenie zástupcu žalovaného, o ktorom žalobca nemal vedomosť, a z ktorého čerpal pri odôvodnení svojho rozsudku. V ďalšom žalobca uviedol, že súd ho neoslobodil od zaplatenia súdneho poplatku, čo odôvodnil tým, že žalobca nepredložil požadované tlačivo ani po výzve súdu, pričom v uznesení o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov sú nepravdivé informácie týkajúce sa jeho mesačného príjmu. V konaní došlo k viacerým porušeniam zákona a ústavy, ktoré nepovažuje za náhodné. Z uvedeného dôvodu považuje zákonnú sudkyňu za zaujatú a a žiadal, aby bola z konania vylúčená.

24. Zákonná sudkyňa vo svojom vyjadrení k písomnému podaniu uviedla, že má za to, že námietka žalobcu sa týka len okolností, ktoré spočívajú v jej procesnom postupe a rozhodovacej činnosti a odvolací súd sa s tým v celom rozsahu stotožňuje.

25. S prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

26. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné, v dôsledku čoho nárok na náhradu trov konania patrí žalovanému voči žalobcovi v rozsahu 100%.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).